

નરમાશ અને ઉદારતા

એક આરબ ગ્રામવાસીએ ઈસ્લામ કબૂલ કર્યો. મસ્જિદ-નબવીમાં નમાજ માટે આવ્યો. મસ્જિદના ખૂશામાં પેશાબ કરવા લાગ્યો. સહાબા કિરામ જુલ્દુલ એ જોયું, તો દોડિને ગયા, જેથી તેને અટકાવે અને આ અનુચિત કૃત્ય પર તેને શિક્ષા કરે. પરિસ્થિતિને જોઈને રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ સહાબા કિરામને રોક્યા અને ફરમાવ્યું કે તેને જવા દો અને તેણે જ્યાં પેશાબ કરી છે તેના પર પાણી નાખી દો. અલ્લાહ તુઝાલાએ તમને લોકોને એટલા માટે પેદા કર્યા છે કે તમે લોકો માટે સરળતા પેદા કરો અને સહૃદાત્મક હયાત કરો, ન કે તેમના માટે મુશ્કેલીઓ અને સખતાઈઓ પેદા કરો. (બુખારી)

નરમાશ અને ઉદારતા માનવીનું આભૂષણ છે, જ્યારે કે ઉદ્ધરતા, કોધ અને સખતાઈ અમ્રિય ગુણ છે. અલ્લાહ તુઝાલાએ દરેક મામલામાં નપ્રતા અને ઉદારતા અપનાવવાનો તથા સખતાઈ અને ઉગ્રતાથી બચવાનો આદેશ આપ્યો છે. ફરમાવ્યું :

﴿خُذْ الْعَفْوَ وَأْمِرْ بِالْمُعْرِفَةِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجُنُاحِ﴾ ﴿١٩٩﴾ **الأعراف:**

અનુવાદ : “હે નબી ﷺ ! ઉદારતા અને દરગુજરની રીત અપનાવો, ભલાઈની શિખામણ આપો અને અજ્ઞાનીઓથી ન ઉલાદો.” (સૂર: આ'રાફ, આ. ١٩٩)

બીજી જગ્યાએ ફરમાવ્યું :

﴿وَلَا سَتَوِيَ الْحَسَنَةُ وَلَا أَسْبَقَهُ إِلَّا مَنْ أَحْسَنَ فَإِذَا أَلَّى هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا أَلَّى الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدُوُّهُ كَانَهُ وَلِيٌ﴾ **حَمِيمٌ** ﴿٣٤﴾ **فصل:**

અનુવાદ : “હે નબી ﷺ ! ભલાઈ અને બૂરાઈ એક-સમાન નથી. તમે બૂરાઈને એ ભલાઈથી દૂર કરો જે સર્વોત્તમ હોય. તમે જોશો કે તમારા સાથે જેની દુશ્મની હતી, તે ગાઢ મિત્ર બની ગયો છે.”

(સૂર: ફુસ્સિલત, આ. ٣٤)

નરમાશ અને ઉદારતા રસૂલુલ્લાહ ﷺ ના જીવન-ચરિત્રનું સૌથી વધારે ઉભરેલું પાસું છે. આપ જુલ્દુલ લોકો માટે સૌથી વધારે નરમ અને સુખ-સગવડોનું ધ્યાન રાખવાવાળા હતા. એક વાર એક આરબ ગ્રામવાસી આવ્યો અને કંઈક માંગવા લાગ્યો. પરંતુ તેની રીત અણઘડ અને તોછડી હતી. તેની ઘૃષ્ટતાભરી રીત અને વલાણ પર આપ જુલ્દુલ ને માહું ન લાગ્યું અને આપ ગુર્સે પણ ન થયા, બલ્કે હસતા રહ્યા. આપ જુલ્દુલ એ તેની તોછડી રીતને અણદીઠી કરી દીધી અને તેને ખાવા-પીવાની વસ્તુઓ આપી, જેને તે બે ઊંટ પર લાદિને લઈ ગયો. આપ જુલ્દુલ ના વ્યક્તિત્વમાં શુષ્કતા અને કંજૂસી ન હતી, બલ્કે કોમળતા અને ઉદારતા હતી. તેથી આપ જુલ્દુલ હજરત હસન

અને હજરત હુસૈન કુલ્લથી રમતા અને તેમને ચૂમતા, ત્યાં સુધી કે તેમના માટે ઘોડો બનીને ખભા પર ઉઠાવી લેતા. રસૂલુલ્લાહ માર્ગ નો કોમળ સ્વભાવ અને ઉદારતા અને સહૃલતને પસંદ કરવાના સંદર્ભમાં હજરત આઈશા કુલ્લથી ફરમાવે છે કે આપ માર્ગ હંમેશા બે કાર્યોમાંથી તેને જ અપનાવતા, જે સરળ હોતું. આપ માર્ગ એ ક્યારેય પણ પોતાની જાત માટે કોઈનાથી બદલો નથી લિધો. હા, જો કોઈ વ્યક્તિ અલ્લાહે નિર્ધારિત કરેલ સીમાઓનું ઉલ્લંઘન કરતો, તો તેને અવશ્ય સજા મળતી. (મુતાફિક અલયહિ) રસૂલુલ્લાહ માર્ગ પોતાના સહાબાને ફરમાવતા :

«يَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا وَبَشِّرُوا وَلَا تُنْفِرُوا»

અર્થાત્, લોકો માટે સરળતા પેદા કરો, કઠિનાઈઓ અને મુશ્કેલીઓ નહીં; લોકો માટે ખુશખબર આપવાવાળા બનો, ન કે તેમને ભયભીત કરવાવાળા અથવા ભગડવાવાળા. (મુતાફિક અલયહિ)

નરમાશ અને ઉદારતા માનવ-ચરિત્રનું એ આભૂષણ છે, જે સમગ્ર માનવતાને ઝગમગાવી દે છે. એ જ રીતે જ્યારે માનવીના આચાર-વિચારમાંથી આ ગુણ નીકળી જાય છે, તો માનવ-ચરિત્રને અણઘડ અને કદરપું બનાવી નાખે છે. રસૂલુલ્લાહ માર્ગ એ ફરમાવ્યું કે નરમાશ અને ઉદારતા જ્યાં પહોંચે છે તેને સુશોભિત અને સુંદર બનાવી નાખે છે, અને જ્યાંથી નીકળી જાય છે તેને કંઢંગું અને અણઘડ બનાવી નાખે છે. (મુસ્લિમ)

લોકોની સાથે નરમાશ અને ઉદારતાનો વ્યવહાર કરવો જોઈએ :

મુસલમાન જ્યારે કોઈ મામલો કરે છે તો તેનું વર્તન નરમાશ અને ઉદારતાનું હોય છે, ઉગ્રતા અને સખતાઈનું નહીં. રસૂલુલ્લાહ માર્ગ પોતે નરમ હતા અને સખતાઈ અને કઠોરતાથી જોજનો દૂર હતા. તેની સાક્ષી કુર્અન આ પ્રમાણે આપે છે :

﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيلًا لَّا نَفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ ﴾ آل عمران: ١٥٩

અનુવાદ : “...નહિં તો જો ક્યાંક તમે કઠોર સ્વભાવના અને પાણાણ-હંદદ્યી હોત તો આ સૌ તમારા પાસેથી વિખેરાઈ જતા.” (સૂર: આલે ઈમરાન, ૧૫૮)

મુસલમાનનું વલણ કદાપિ એ ન હોવું જોઈએ કે તે લોકોની નબળાઈઓ પર મહેણાં-ટોણાં મારે અને તેમને ખુંદું-ખોંદું કહે, બલ્કે તેનું વર્તન આવા પ્રસંગે પણ નરમ અને ઉદાર હોવું જોઈએ. મહેણાં-ટોણાંથી સુધારણાના બદલે નફરતનો માહોલ ઊભો થાય છે. રસૂલુલ્લાહ માર્ગ એ ફરમાવ્યું :

«لَا تُنْهِرِ الشَّمَائِةَ لِأَخِيكَ، فَيَرْحَمَ اللَّهُ وَيَبْتَلِيكَ»

અર્થાત્, પોતાના ભાઈની મુસીબત પર ખુશીનું પ્રદર્શન ન કરો, ક્યાંક એવું ન થાય કે અલ્લાહ તુઆલા તેના પર દયા કરીને તેને મુક્તિ આપી દે અને તમને તેમાં ગ્રસ્ત કરી દે. (તિરમિઝી)

મુસલમાન લોકોને ગાળો નથી બોલતો, અપશબ્દો નથી કહેતો અને ન તો તેમની મુસીબતો પર ખુશી મનાવે છે. રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફરમાવ્યું :

«سِبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ، وَقِتَالُهُ كُفْرٌ»

અર્થાત્, મોમિનને ગાળ બોલવી ‘ફિસ્ક’ (દુષ્કૃત્ય) છે અને તેની હત્યા કરવી ‘કુઝ’ છે. (મુતાફિક અલયહિ)

નોકર-ચાકર અને સેવકોની સાથે નરમાશ અને ઉદારતા :

રસૂલુલ્લાહ ﷺ નોકર-ચાકર અને સેવકોની સાથે અત્યંત નરમ અને ઉદારતાનું વર્તન કરતા હતા. આપ ﷺ એ લોકોને આદેશ આપ્યો કે જે પોતે ખાય એ જ પોતાના સેવકોને ખવડાવે, જે પોતે પહેરે એ જ પોતાના નોકર-ચાકરો અને સેવકોને પહેરાવે અને તેમના પર શક્તિથી વધારે બોજ ન નાખે અને જો કયારેક આવું હોય તો તેમની સહાયતા કરે. આપ ﷺ એ ફરમાવ્યું :

«مَنْ لَطَمَ مَنْلُوْكَهُ، أَوْ ضَرَبَهُ، فَكَفَّارَتُهُ أَنْ يُعْنِقَهُ»

અર્થાત્, જેણે પોતાના ગુલામને થપ્પડ મારી અથવા તેની કોઈ બીજી રીતે માર-પીટ કરી, તો તેનો કફફારો (મુક્તિ-દંડ) એ છે કે તેને આજાદ કરી દે. (મુસ્લિમ)

પશુ-પક્ષીઓની સાથે પણ નરમાશ અને ઉદારતાનો વ્યવહાર કરવો જોઈએ :

ઈસ્લામ અકારણ કોઈપણ પ્રાણીને તકલીફ પહોંચાડવાથી રોકે છે. એક વાર હજરત અનસ બિન માલિક رضي الله عنه એવા લોકોની પાસેથી પસાર થયા, જેઓ એક મુરધીને બાંધીને તેને લક્ષ્ય બનાવીને નિશાન તાકતા હતા. હજરત અનસ رضي الله عنه એ ફરમાવ્યું કે અલ્લાહના રસૂલ صلوات الله عليه وسلم એ કોઈપણ પ્રાણીને બાંધીને નિશાન તાકવાની મનાઈ કરી છે. (મુસ્લિમ) એ જ પ્રમાણે હજરત અખ્રુલ્લાહ બિન ઉમર رضي الله عنه ક્યાંક જઈ રહ્યા હતા. રસ્તામાં જોયું કે કુરૈશના અમુક છોકરાઓ એક પક્ષીને પકડીને તેના પર તીરંદાળું અભ્યાસ કરી રહ્યા છે. છોકરાઓએ જ્યારે ઈબ્ને ઉમર رضي الله عنه ને જોયા તો ભાગવા લાગ્યા. ઈબ્ને ઉમર رضي الله عنه એ તેમને ઠપકો આપ્યો અને પૂછ્યું કે કોણ આવું કરી રહ્યું છે? રસૂલુલ્લાહ صلوات الله عليه وسلم એ આવું કરવાવાળા પર ફિટકાર કરી છે કે કોઈ પ્રાણીને નિશાન બનાવવામાં આવે. (મુસ્લિમ) પશુ-પક્ષીઓની સાથે એ પણ નરમાશ અને ઉદારતા છે કે જો તેમને જબેહ કરવામાં આવે, તો છરીની ધાર તેજ કરી લેવામાં આવે, બુઝી છરીથી જબેહ ન કરવામાં આવે. રસૂલુલ્લાહ صلوات الله عليه وسلم ફરમાવ્યું કે અલ્લાહ ત્રાલાએ દરેક વસ્તુમાં ‘ઈહસાન’ (કોઈપણ કાર્ય ચરમ્ ઉત્કૃષ્ટતાથી કરવું) અનિવાર્ય હરાવેલ છે, ત્યાં સુધી કે તમે (યુદ્ધમાં) કતલ કરો, તો પણ સારી રીતે કતલ કરો. જ્યારે તમે કોઈ પ્રાણીને જબેહ કરો, તો સારી રીતે જબેહ કરો. પોતાની છરીની ધાર તેજ કરી લેવાનું રાખો. આ રીતે પોતાના જબેહ કરવાના પશુને આરામ પહોંચાડો. (મુતાફિક અલયહિ) હદીસમાં આવે છે કે અલ્લાહ તાઓલાએ એક વ્યક્તિની

એટલા માટે મગફિરત કરી દીધી કે તેણે એક તરસ્યા કૂતરાને પાણી પીવડાવ્યું હતું અને એક ખીને એટલા માટે જહનમમાં નાખી દીધી કે તેણે એક બિલાડીને બાંધી દીધી અને એ જ સ્થિતિમાં તે ભૂખ-તરસ્થી મરી ગઈ.

નિર્જવોની સાથે નરમાશ અને ઉદારતા :

નિર્જવોની સાથે નરમાશ અને ઉદારતા એ છે કે તેમના દુરુપયોગથી બચવામાં આવે, ચાહે પોતાના ઘરનો સામાન હોય કે બહારની કોઈ વસ્તુ. તેમને બિનજરૂરી તોડવામાં ન આવે, ન તેનો નાશ કરવામાં આવે અને ન તો તેનો દુરુપયોગ કરવામાં આવે. મૂઢુતા, ઉચિત વ્યવહાર અને નરમાશની અત્યંત ફરીલત (પુષ્ય) બતાવવામાં આવેલ છે. આપ كَلِمَة એ પોતાના ઉમત (સમુદાય)ના લોકોને આના પર પ્રોત્સાહિત કર્યા છે અને હમેશા તેનું ધ્યાન રાખવાની તાકીદ કરી છે. આપ كَلِمَة એ ફરમાવ્યું :

«إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرَّفْقَ فِي الْأَمْرِ كُلِّهِ»

અર્થાત્, અલ્લાહ ઉદાર છે અને દરેક મામલામાં ઉદારતાને પસંદ કરે છે. (મુજફ્ફિક અલયહી)

બીજી હટીસ છે :

«إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ: يُحِبُّ الرَّفْقَ، وَيُعْطِي عَلَيْهِ مَا لَا يُعْطِي عَلَى الْعُنْفِ»

અર્થાત્, અલ્લાહ ઉદાર છે, ઉદારતાને પસંદ કરે છે અને ઉદારતા અપનાવવા પર એ બધું આપે છે, જે ઉગ્રતા અપનાવવા પર નથી આપતો અને ન તો કોઈ અન્ય ખાસિયત પર પ્રદાન કરે છે. (મુસ્લિમ)

નરમાશ અને ઉદારતા મોમિનને જહનમથી દૂર કરે છે અને જમતનો હક્કદાર બનાવે છે. રસૂલુલ્લાહ صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ફરમાવ્યું :

«أَلَا أَخْبُرُكُمْ بِمَنْ يَحْرُمُ عَلَى النَّارِ أَوْ بِمَنْ تَحْرُمُ عَلَيْهِ النَّارُ، عَلَى كُلِّ قَرِيبٍ هِينَ، سَهْلٍ»

અર્થાત્, શું હું તમને તેનાથી માહિતગાર કરું જેનાથી આગ હરામ થઈ જાય છે ? એક ઘનિષ્ઠ વ્યક્તિ, એક નરમ અને ઉદાર માણસ તથા એક સરળ વ્યક્તિ પર. (તિરમિઝી, અહમદ)

મોમિન દરેક સાથે નરમાશ અને ઉદારતાનો વ્યવહાર કરે છે, કેમ કે તે જાણે છે કે કાલે કયામતના દિવસે તેનો રબ તેના સાથે નરમાશ અને ઉદારતાનો મામલો કરશે. રસૂલુલ્લાહ صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ દુઆ કર્યા કરતા હતા કે –

«اللَّهُمَّ مَنْ وَلَيَ مِنْ أَمْرٍ أَمْتَيْ شَيْئًا، فَرَفَقَ بِهِمْ، فَارْفَقْ بِهِمْ»

અર્થાત્, હે અલ્લાહ ! મારી ઉમતના કોઈ મામલાનો જો કોઈ જવાબદાર હોય અને તે લોકોની સાથે નરમાશ અને ઉદારતા અપનાવે, તો તું પણ તેના સાથે નરમાશ અને ઉદારતાનો મામલો કર. (મુસ્લિમ)

